

Megegyeznek abban, hogy az erdő értékének meghatározásánál, figyelmen kívül hagyva a vállalkozói nyereséget, csak a jelenlegi gazdálkodás mellett várható jövedelmet veszik tekintetbe.

Számítsa ki vizsgáltevéő, mekkora az erdő értéke abban az esetben, ha a faállomány 1 kat. holdjának eladási értéke a 100 éves korban 4000 K, 70 éves korban 2500 K. A gyéritésből befolyik a faállomány 40 éves korában holdanként 100 K, a 60 éves korban 200 K, a 80 éves korban 400 K. Az adó évenként és holdanként 1 K, a kezelési és őrzési költség 2 K, az erdősítési költség egy holdon 30 K. Az erdőgazdasági kamatláb 3%.

Helyreigazítás. Az „Erdészeti Lapok“ 1915. évi XXIII—XXIV. füzetének mellékletét képező 1915. évi tartalomjegyzékben a III. b) czim (Könyvismertetés) alatt tévedésből kimaradtak az alábbi sorok, miért is azokat kiegészítésképpen ide iktajtuk:

Dr. Czettler Jenő: Magyar mezőgazdasági szociálpolitika (ism. <i>Czillinger J.</i>)	III—IV. 83
Rónai György: A likavai erdőlési kísérletek eddigi eredményei (ism. <i>Bund K.</i>)	III—IV. 87

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtiszti létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztésére *Nemes József*nek, a selmecbányai bányászati és erdészeti főiskolán alkalmazott szolgának saját kérelmére történt nyugalomba helyezése alkalmából, sok évi hű szolgálata elismerésül az ezüst érdemkeresztet adományozom.

Kelt Bécsben, 1916. évi február hó 29-én.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

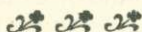
BÁRÓ ROSZNER ERVIN s. k.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter a számvevőségek tisztii személyzetének egyesített létszámába *Koppányi Lajos* főerdőszámtanácsosi czimmal és jelleggel felruházott erdőszámtanácsost valóságos főerdőszámtanácsossá, *Novotny Károly* és *Solti Andor* erdőszámellenőröket erdőszámvizsgálókká, *Moscsovits Imre* erdőszámintiztet erdőszámellenőrré nevezte ki.

A m. kir. földmivvelésügyi miniszter áthelyezte *Kolecsányi* László m. kir. segéderdómérnököt Zsarnóczáról Keczerpeklénbe erdőgondnoknak, *Totth* László m. kir. segéderdómérnököt pedig Selmezbányáról Garamrévre erdőgondnoknak.

*

Borsiczky Ottót, gr. Zichy Béla nagyvázsonyi uradalmának főerdészét az osztrák-magyar államvasuttársaság felügyelőjévé nevezte ki és az eddigi nadrági vasipar r.-t. krassó-szőrénymegeyi erdőbirtokának vezetésével bizta meg.

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

1.

A m. kir. minisztériumnak 922/1916. M. E. számú rendelete a tölgy- és fenyőkéreg- (cser-) készletek forgalomba hozatala tárgyában.

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli:

1. §.

Tölgy- és fenyőkérget (csert) csak a jelen rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően szabad forgalomba hozni.

2. §.

Mindazok, akik tölgy- vagy fenyőkéreg (cser) termelésével foglalkoznak, továbbá mindazok, akik ezektől a termelőktől vagy másoktól ily árut szereztek, kötelesek — amennyiben rájuk nézve a 4. § kivételt nem állapít meg — az 1916. évi május hó 1. napján meglevő tölgy- és fenyőkéregkészleteiket és pedig úgy a termelőhelyen, az erdő bármely részében elhelyezett, mint az erdőből kifuvarozott és beraktározott készleteiket ezen a napon, az utóbb termelt vagy beszerzett készleteiket pedig az 1916. évi június hónaptól kezdve minden hó 15. napján a Magyar Szent Korona Országainak Bőripari Központja mint részvénytársaság nevű cégnek (Budapest, V., Nádor-utca 12.) a hatóságilag megállapított legmagasabb árak figyelembevételével megvételre felajánlani.

Az ajánlatot a Bőripari Központnál kapható űrlapok felhasználásával postán ajánlva kell a Bőripari Központ címére elküldeni. A Bőripari Központ köteles a postadíjat az ajánlattevőnek megtéríteni.

Az ajánlattevőt ajánlata postára adásának napjától számított tizennégy (14) napig köti. Ha ő hozzá ezen a határidőn belül a Bőripari Központ elfogadó nyilatkozata meg nem érkezik, az ajánlat hatályát veszti és az ajánlattevő a felajánlott áruval szabadon rendelkezhetik.

Ha a Bőripari Központ az ajánlatot elfogadja, köteles elfogadásától számított tizennégy (14) nap alatt az áru rendeltetési helyét és a címet, amelyre az elküldendő, az eladóval közölni. Az eladó köteles az árut mielőbb szállításra alkalmas állapotba juttatni és mielőtt ez megtörtént, azt a Bőripari Központ költségére — ideértve a szállítmány esetleges biztosításának költségét is — az általa megjelölt belföldi helyre és címre lehetőleg haladéktalanul elküldeni. A Bőripari Központ által megjelölt ezt a helyet az ügylet teljesítésének helyéül kell tekinteni.

A szállítás a Bőripari Központ kívánsága szerint zsákokban vagy zsáktalanul történik. A Bőripari Központ köteles a szállításhoz szükséges zsákokat és amennyiben a szállítás nyitott kocsiban történik, az eladó kívánságára a szállításhoz szükséges fedőanyagot is rendelkezésre bocsátani.

Az eladó az áru elküldésével egyidejűleg köteles a Bőripari Központnak megküldeni:

1. az elküldött áru minőségét és súlyát feltüntető jegyzéket,
2. a számlát,
3. a feladott áru súlyát hivatalosan igazoló fuvarlevélmásodlatot.

A Bőripari Központ köteles a beküldött okmányok szerint igazolt vételárnak legalább 80⁰/₀-át az okmányok vétele után azonnal, tartozásának többi részét pedig, ha az áru minősége és ehhez képest ára tekintetében kifogás nem merült fel, az áru átvételétől számított 8 napon belül megfizetni.

Az áru átvételének attól a naptól számított 8 napon belül kell megtörténnie, amelyen a címzett az árunak a rendeltetési állomáson való megérkezéséről értesítést nyer. A címzett az áru megérkeztéről a feladót azonnal értesíteni köteles.

Ha az áru minősége és ára tekintetében kifogás merül fel, ezeket a társaság csak abban az esetben érvényesítheti, ha a kifogásokat az áru megérkezéséről szóló értesítés kézhezvételétől számított tizennégy (14) napon belül az eladóval közölte és az árut minőségének és árának elsőbírósági megállapításáig (3. § 1. bekezdése) a megérkezésekor volt állapotában meghagyta. Ha az áru minősége és ára tekintetében kifogás merült fel, a társaság a vételárának többi részét (3. §) csak a vételár végleges megállapítása után köteles megfizetni.

3. §.

Ha a felajánlott áru minősége és ehhez képest ára tekintetében a felek meg nem egyeznek, az áru vételárát a hatóságilag megállapított legmagasabb árnak megfelelően a felek bármelyikének kérelmére, egy vagy több szakértő meghallgatásával, az áru fekvésének helye szerint illetékes kir. járásbíróság végzéssel állapítja meg.

A megállapítás tárgyában hozott végzés ellen a kir. törvényszékhez felfolyamodásnak van helye. A felfolyamodás a Bőripari Központot a felajánlott áruval való rendelkezésben nem akadályozza. A kir. törvényszék határozata ellen további felebbvitelnek helye nincs.

Az ebben az eljárásban hozott határozat mindkét félre kötelező és az eldöntött kérdés perben nem lehet vita tárgya.

Az eljárás költségeinek viselése felől a bíróság a körülmények figyelembevételével belátása szerint határoz.

Egyebekben az eljárásra az 1911. évi I. t.-cz. 382—385 §-ai megfelelően alkalmazandók.

A szerződő felek jogaira és kötelezettségeire nézve minden más vonatkozásban az általános jogelvek irányadók.

4. §.

A 2. § rendelkezéseitől eltérésnek a következő esetekben van helye:

1. A Bőrgyárosok vagy tímárok az üzemükben meglevő vagy saját kezelésükben termelt készleteiket saját üzemük céljára korlátlanul felhasználhatják, ha azonban készleteiket eladni vagy más módon elidegíteni kívánják, úgy kötelesek azokat — a jelen § 3. pontjában említett eladás esetét kivéve — esetről-esetre a Bőripari Központnak megvételre előzőleg felajánlani. Saját kezelésben való

termelés alatt tölgycsernél a lábon álló erdő kivágása, saját kezelésben való lehántása és a lehántolt kéregnek cserzésre alkalmas állapotba hozása, fenyőcsernél pedig a lehántolt és a vevőnek a lehántás helyén nyers nedves állapotban átadott kéregnek cserzésre alkalmas állapotba hozása értendő.

Bőrgyárosok vagy timárok, akik saját kezelésben kívánnak csert termelni, kötelesek ebbeli szándékukat a termelés helyének és kezdetének megjelölésével a Bőripari Központ útján a kereskedelemügyi minisztérium ipari műszaki osztályának a termelés megkezdése előtt bejelenteni. Aki e bejelentést elmulasztja, köteles készletét a 2. § rendelkezései szerint a Bőripari Központnak felajánlani.

2. A jelen rendelet életbelépése előtt a Bőripari Központtal mint vevővel létrejött ügyleteket a jelen rendelet nem érinti.

3. A 2. §-ban említett személyek — a bőrgyárosok és timárok is — készleteiket a kereskedelemügyi miniszter által külön rendeletben megnevezendő termelőknek és kereskedőknek is eladhatják. Az ily módon eladott, illetőleg megvett készleteket köteles úgy az eladó, mint a vevő és pedig külön mindegyik a Bőripari Központnak a nála kapható űrlapok felhasználásával nyilvántartás végett bejelenteni. A 2. § rendelkezései a kereskedelemügyi miniszter által megnevezett ezekre a termelőkre és kereskedőkre is állanak, mihez képest ezek is kötelesek úgy a saját kezelésükben termelt, mint az általuk beszerzett összes készleteiket — ha csak azokat a Bőripari Központnak már előzőleg el nem adták — a nevezett Központnak a 2. § szerint megvételre felajánlani.

Indokolt esetben a kereskedelemügyi miniszter a jelen rendelet rendelkezései alól kérelemre további kivételeket engedhet.

5. §.

Az a körülmény, hogy a fél készleteit vagy azoknak egy részét a jelen rendelet életbelépése előtt másnak szállításra lekötötte, a 4. § 2. és 3. pontjában foglalt esetek kivételével őt a jelen rendeletben megállapított felajánlás kötelezettsége alól nem mentesíti.

6. §.

Bőrgyárosok (timárok), akik tölgy- vagy fenyőkéreg- (cser-) szükségletüket a Bőripari Központ útján óhajtják fedezni, a következő

évi fejtésig (termelésig) terjedő időre számított előrelátható szükségletüket a Bőripari Központnak a nála kapható űrlapok felhasználásával legkésőbb 1916. évi május hó 1. napjáig jelenthetik be. Ez a bejelentés a bejelentőre nézve a szükségletként bejelentett mennyiségek tekintetében átvételi kötelezettséget állapít meg. Egyidejűleg szükségletük fedezésénél leendő figyelembe vétel céljából kötelesek bejelenteni az üzemükben vagy más helyen meglevő készleteiket és azt a mennyiséget, melyet saját kezelésben (4. § 1. pontja) termelni szándékoznak.

Azok a börgyárosok és timárok, akik a 4. § 1. pontja értelmében saját kezelésükben termelnek csert, kötelesek 1916. évi május hó 15. napjától kezdve minden hónap 15. napján a Bőripari Központnak a nála kapható űrlapokon bejelenteni, hogy az előző hónap 15. napja óta mily mennyiségű fenyő- és tölgycsert termeltek.

7. §.

A jelen rendelet életbelépésének napjától kezdve a közforgalmu közlekedési vállalatoknál (vasut és hajózási vállalatoknál) tölgy- és fenyőkérget csak abban az esetben szabad fuvarozásra feladni, ha a kereskedelemügyi miniszter a szállításhoz az engedélyt (szállítási igazolványt) megadta.

Az engedély megadását a feladónak a Bőripari Központ utján kell kérnie.

8. §.

A jelen rendeletben foglalt rendelkezések hatályosságának biztosítására külön ellenőrző közegek alkalmazhatók. Ezek a rendelet alá eső üzemeket és kereskedelmi vállalatokat bármely időben megtekinthetik és nekik kívánságukra az összes üzleti könyvekbe, levelezésekbe és egyéb feljegyzésekbe betekintést kell engedni.

9. §.

Az állam és az állami intézmények tulajdonában levő készletekre a jelen rendelet nem terjed ki.

10. §.

A jelen rendelet az 1915. évi márczius hó 4-én 800/1915. M. E. szám alatt kiadott rendeletben (l. a Budapesti Közlönynek 1915. évi márczius hó 5. napján megjelent 54. számában) a cserzőanyagok bejelentéséről foglalt rendelkezéseket nem érinti.

11. §.

Aki tölgy- és fenyőkéreg- (cser-) készletét a Bőripari Központnak megvételtre a jelen rendelet ellenére nem ajánlja fel, ilyen cserzőanyagot a jelen rendelet ellenére ad el, vagy készletével bármily módon a jelen rendelet ellenére rendelkezik, ugyszintén az is, aki ilyen cserzőanyagot tudva olyantól szerez meg, aki az elidegenítéssel a jelen rendeletet megszegi, továbbá az, aki ilyen cserzőanyagot fuvarozásra a 7. § ellenére az ott megszabott szállítási igazolvány nélkül ad fel és végül az, aki a 8. § szerint foganatosítandó ellenőrzésnek ellene szegül, vagy annak eredményét bármily módon meghiusítani törekszik, az — amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és hat hónapig terjedhető elzárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

E kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak mint rendőri büntető bíróságnak, a székesfővárosi államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrség hatáskörébe tartozik.

Horvát-Szlavonországokban e kihágás miatt az ottani jogszabályok szerint erre hivatott hatóságok járnak el.

12. §.

Ez a rendelet 1916. évi április hó 15. napján lép életbe, hatálya — a 3. §-ban foglalt rendelkezések kivételével — a magyar szent korona országainak egész területére kiterjed.

Horvát-Szlavonországokra nézve a 3. §-ban foglalt rendelkezéseknek megfelelő szabályok megállapítása iránt a bán intézkedik.

Horvát-Szlavonországokban ezt a rendeletet, amennyiben végrehajtása az ottani önkormányzat körébe tartozik, a bán hajtja végre.

A jelen rendelet életbelépésével a m. kir. minisztériumnak 1915. évi október hó 2-án kelt 3462/1915. M. E. szám alatt kiadott rendelete (l. a Budapesti Közlönynek 1915. évi október hó 3. napján megjelent 229. számában) hatályát veszti, de az idézett rendelet a hatálya alatt keletkezett jogviszonyokra és elkövetett kihágásokra ezentul is alkalmazást nyer.

Budapest, 1916. évi április hó 13. napján.

Gróf Tisza István s. k.
m. kir. miniszterelnök.

II.

A. m. kir. minisztériumnak 923/1926. M. E. számú rendelete
a gubacs forgalombahozatala tárgyában

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendelí:

1. §.

Gubacsot csak a jelen rendeletben foglal rendelkezéseknek megfelelően szabad forgalomba hozni.

2. §.

1. Bőrgyárosoknak (timároknak) gubacsot csak a Magyar Szent Korona Országainak Bőripari Központja mint részvénytársaság cég (Budapest, V., Nádor-utca 12. sz.) adhat el és szállíthat; ehhez képest bőrgyárosok (timárok) gubacs szükségletüket csak a részvénytársaság útján szerezhetik be.

2. Azok, akik gubacs termelésével (szedésével) és gyűjtésével foglalkoznak, készleteiket gubacs vételével és eladásával foglalkozó árusoknak szabadon eladhatják és szállíthatják.

3. Azok az árusok, kik a 2. pont alapján gubacskészletet szereztek, készleteiket a kereskedelemügyi miniszter által külön rendeletben megnevezett egyéneknek és cégeknek adhatják el és szállíthatják. A jelen 3. pont alapján eladott, illetőleg megvett készleteket köteles úgy az eladó, mint a vevő és pedig külön mindegyik a Bőripari Központnak a nála kapható űrlapok felhasználásával nyilvántartás végett bejelenteni.

3. §.

Az 1916. évi augusztus hónapjától kezdve — bőrgyárosok (timárok) kivételével — mindenki köteles minden hónap 15. napján gubacskészletének azt a részét, amelyet az 1916. évi augusztus hó 15. napjáig, szeptember hónaptól kezdve pedig a mindenkori előző hónap 15. napja óta termelt (gyűjtött) vagy beszerzett, de az illető hónap 15. napjáig másnak a 2. § 2. és 3. pontja szerint el nem adott, a „Magyar Szent Korona Országainak Bőripari Központja mint részvénytársaság“ nevű cégnek a hatóságilag megállapított legmagasabb árak figyelembevételével megvételre felajánlani.

Az ajánlatot a Bőripari Központnál kapható űrlapok felhasználásával postán ajánlva kell a Bőripari Központ címére elküldeni. A Bőripari Központ köteles a postadíjat az ajánlattevőnek megtéríteni.

Az ajánlattevőt ajánlata postára adásának napjától számított tizennégy (14) napig köti. Ha ő hozzá ezen határidőn belül a Bőripari Központ elfogadó nyilatkozata meg nem érkezik, az ajánlat hatályát veszti és az ajánlattevő a felajánlott áruval szabadon rendelkezhetik.

Ha a Bőripari Központ az ajánlatot elfogadja, köteles elfogadásától számított tizennégy (14) nap alatt az áru elszállítása iránt rendelkezni. Az eladó köteles az árut mielőbb szállításra alkalmas állapotba juttatni és mihelyt ez megtörtént, azt a Bőripari Központ rendelkezéseinek megfelelően annak költségére — ideértve a szállítmány esetleges biztosításának költségét is — az általa megjelölt belföldi helyre és címre lehetőleg haladéktalanul elküldeni. A Bőripari Központ által megjelölt ezt a helyet az ügylet teljesítési helyül kell tekinteni.

A szállítás a Bőripari Központ kívánsága szerint vagy zsákokban, vagy zsákolatlan állapotban történik. A Bőripari Központ köteles a szállításhoz szükséges zsákokat és — amennyiben a szállítás nyitott kocsiában történik — az eladó kívánságára a szállításhoz szükséges fedőanyagot is rendelkezésre bocsátani.

Az eladó az áru elküldésével egyidejűleg köteles a Bőripari Központnak megküldeni:

1. az elküldött áru minőségét és súlyát feltüntető jegyzéket,
2. a számlát,
3. a feladott áru súlyát hivatalosan igazoló fuvarlevélmásodlatot.

A Bőripari Központ köteles a beküldött okmányok szerint igazolt vételárnak legalább 80%-át az okmányok vétele után azonnal, tartozásának többi részét pedig, ha az áru minősége és ehhez képest az ára tekintetében kifogás nem merült fel, az áru átvételétől számított 8 napon belül megfizetni.

Az áru átvételének attól a naptól számított 8 napon belül kell megtörténnie, melyen a címzett az árunak a rendeltetési állomáson való megérkezéséről értesítést nyer. A címzett az áru megérkeztéről a feladót azonnal értesíteni köteles.

Ha az áru minősége és ára tekintetében kifogás merül fel, ezeket a társaság csak abban az esetben érvényesítheti, ha a kifogásokat az áru megérkezéséről szóló értesítés kézhezvételétől számított tizennégy (14) napon belül az eladóval közölte és az árut minőségének és árának elsőbírósági megállapításáig (1. § 1. bek.) érkezéskori állapotában meghagyta. Ha az áru minősége és ára tekintetében kifogás merült fel, a társaság vételárának többi részét (4. §) csak a vételár végleges megállapítása után köteles megfizetni.

4. §.

Ha a felajánlott áru minősége és ehhez képest ára tekintetében a felek meg nem egyeznek, az áru vételárát a hatóságilag megállapított legmagasabb árnak megfelelően a felek bármelyikének kérelmére, egy vagy több szakértő meghallgatásával, az áru fekvésének helye szerint illetékes királyi járásbíróság végzéssel állapítja meg.

A megállapítás tárgyában hozott végzés ellen a kir. törvényszékhez felfolyamodásnak van helye. A felfolyamodás a Bőripari Központot a felajánlott áruval való rendelkezésben nem akadályozza. A kir. törvényszék határozata ellen további felebbvitelnek helye nincs.

Az ebben az eljárásban hozott határozat mindkét félre kötelező és az eldöntött kérdés perben nem lehet vita tárgya.

Az eljárás költségeinek viselése felől a bíróság a körülmények figyelembevételével belátása szerint határoz.

Egyebekben az eljárásra az 1911 : I. t.-cz. 382—385. §-ai meg megfelelően alkalmazandók.

A szerződő felek jogaira és kötelezettségeire nézve minden más vonatkozásban az általános jogelvek irányadók.

5. §.

Bőrgyárosok vagy timárok gubacskészletüket saját üzemük céljára korlátlanul felhasználhatják, ha azonban készleteiket eladni vagy más módon elidegeníteni kívánják, köteles azokat esetről-esetre a Bőripari Központnak megvételre előzőleg felajánlani. A 2. § szabályai megfelelően itt is állanak.

6. §.

A jelen rendelet életbelépése előtt a Bőripari Központtal, mint vevővel létrejött ügyleteket a jelen rendelet nem érinti.

7. §.

Börgyárosok (timárok) a következő évi gyűjtésig terjedő időre számított előrelátható szükségletüket a Bőripari Központnak a nála kapható űrlapok felhasználásával legkésőbb 1916. évi augusztus 1. napjáig jelenthetik be. Egyidejűleg kötelesek bejelenteni meglévő készleteiket is.

Ez a bejelentés a bejelentőre nézve a szükségletként bejelentett mennyiségek tekintetében átvételi kötelezettséget állapít meg.

8. §.

A jelen rendelet életbelépésének napjától kezdve közforgalmu közlekedési vállalatoknál (vasutak és hajózási vállalatoknál) gubacsot csak abban az esetben szabad fuvarozásra feladni, ha a kereskedelemügyi miniszter a szállításhoz az engedélyt (szállítási igazolványt) megadta.

Az engedély megadását a feladónak a Bőripari Központ útján kell kérnie.

9. §.

Az állam és állami intézmények tulajdonában levő készletekre a jelen rendelet nem terjed ki.

10. §.

A jelen rendeletben foglalt rendelkezések hatályosságának biztosítására külön ellenőrző közegek alkalmazhatók. Ezek a rendelet alá eső üzemeket és kereskedelmi vállalatokat bármely időben megtekinthetik és nekik kívánságukra az összes üzleti könyvekbe, levelezésekbe és egyéb feljegyzésekbe betekintést kell engedni.

11. §.

A jelen rendelet az 1915. évi márczius hó 4-én 800/1915. M. E. szám alatt kiadott rendeletben (I. a Budapesti Közlönynek 1915. évi márczius hó 5. napján megjelent 54. számában) a cserzőanyagok bejelentéséről foglalt rendelkezéket nem érinti.

12. §.

Indokolt esetben a kereskedelemügyi miniszter a jelen rendelet rendelkezései alól kérelemre kivételt engedhet.

13. §.

Aki gubacskészletét a Bőripari Központnak megvételeire a jelen rendelet ellenére fel nem ajánlja, gubacsot a jelen rendelet ellenére ad el vagy készletével bármily módon a rendelet ellenére rendelkezik, ugyancsak az is, aki gubacsot tudva olyantól szerez meg, aki az elidegenítéssel a jelen rendeletet megszegi, továbbá az, aki gubacsot fuvarozásra a 8. § ellenére az ott megszabott szállítási igazolvány nélkül ad fel és végül az, aki a 10. § szerint foganatosítandó ellenőrzésnek ellene szegül vagy annak eredményét bármily módon meghiusítani törekszik, az — amennyiben cselekménye súlyosabb büntető beszámítás alá nem esik — kihágást követ el és hat hónapig terjedhető elzárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

E kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, a székesfevárosi államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrség hatáskörébe tartozik.

Horvát-Szlavonországban e kihágás miatt az ottani jogszabályok szerint erre hivatott hatóságok járnak el.

14. §.

Ez a rendelet 1916. évi április hó 15-ik napján lép életbe, hatálya — a 4. §-ban foglalt rendelkezések kivételével — a magyar szent korona országainak egész területére kiterjed.

Horvát-Szlavonországokra nézve a 4. §-ban foglalt rendelkezéseknek megfelelő szabályok megállapítása iránt a bán intézkedik.

Horvát-Szlavonországokban ezt a rendeletet, amennyiben végrehajtása az ottani önkormányzat körébe tartozik, a bán hajtja végre.

A jelen rendelet életbelépésével a m. kir. minisztériumnak 1915. évi október hó 2-án 3463/1915. M. E. sz. alatt kiadott rendelete (I. a Budapesti Közlönynek 1915. évi október hó 3-ik napján megjelent 229. számában) hatályát veszti, de az idézett rendelet a hatálya alatt keletkezett jogviszonyokra és elkövetett kihágásokra ezentul is alkalmazást nyer.

Budapest, 1916. évi április hó 13-án.

Gróf Tisza István s. k.
m. kir. miniszterelnök.

III.

A m. kir. minisztériumnak 924/1916. M. E. számú rendelete a tölgy- és fenyőkéregért (cserért), a gubacsért, a tölgyfakivonatért, a gesztenyefakivonatért és a fenyőcserkivonatért követelhető legmagasabb árak megállapításáról.

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli:

1. §.

A tölgy- és fenyőkéregért (cserért), a gubacsért, a tölgyfakivonatért, a gesztenyefakivonatért és a fenyőcserkivonatért követelhető legmagasabb árak a jelen rendelet kiegészítő részét alkotó jegyzékben állapíttatnak meg.

2. §.

Vámkülföldről való beszerzésekre a jelen rendelettel megállapított legmagasabb árak nem terjednek ki.

3. §.

A jelen rendeletben foglalt rendelkezések alkalmazást nyernek a jelen rendelet életbelépése előtt vállalt szállítási kötelezettségekre is annyiban, amennyiben azok a jelen rendelet életbelépésének napján még nem voltak teljesítve, a netalán kikötött magasabb árak helyett e szállításoknál is csak a jelen rendelettel megállapított legmagasabb árakat lehet követelni.

4. §.

A kereskedelemügyi miniszter elrendelheti, hogy az 1. §-ban felsorolt cserzőanyagokból meglevő készletét és későbbi termelését a tulajdonos a hatóságilag megállapított legmagasabb áraknak megfelelő áron a kereskedelemügyi miniszter által előírt szállítási feltételek mellett az általa megjelölt személyeknek vagy vállalatoknak adja át.

5. §.

Indokolt esetben a kereskedelemügyi miniszter a jelen rendelet rendelkezései alól kérelemre kivételt engedhet.

6. §.

A jelen rendelet hatályának ideje alatt tilos tölgy- és fenyőkérgét (cserl), gubacsot, tölgyfakivonatot, gesztenyefakivonatot, valamint fenyőcserkivonatot a jelen rendelet ellenére a megállapított legmagasabb árnál drágábban árusítani vagy vásárolni.

Aki a tilalmat megszegi vagy megszegésénél bárminő módon közreműködik, kihágást követ el és hat hónapig terjedhető elzárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

A büntetés kiszabásánál súlyosbító körülményként kell figyelembe venni azt, ha a terhelt a rendelet rendelkezéseit bármely módon megkerülésükkel törekedett kijátszani, különösen ha e rendelkezések kijátszását különleges megtérítések követelésével, aránytalan költség felszámításával vagy azzal kísérelte meg, hogy az ár tekintetében korlátozás alá eső áru eladásával kapcsolatban olyan árunak a piaci árat nyilvánvalóan meghaladó áron való megvételét, vagy a piaci áron nyilvánvalóan alul maradó szállítást követelte, amely árura nézve a követelhető legmagasabb ár hatóságilag megállapítva nincsen.

E kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, a székesfővárosi államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrség hatáskörébe tartozik.

Horvát-Szlavonországokban e kihágás miatt az ott érvényes jogszabályok szerint hivatott hatóságok járnak el.

7. §.

Ez a rendelet 1916. évi április hó 17. napján lép életbe. Hatálya a magyar szent-korona országainak egész területére kiterjed.

A jelen rendelet életbelépésével a m. kir. minisztériumnak 1915. évi október hó 2-án 3464/1915. M. E. számú rendelete (I. a Budapesti Közlönynek 1915. évi október hó 3. napján megjelent 229. számában) hatályát veszti, de az idézett rendelet hatálya alatt elkövetett kihágásokra ezentul is alkalmazást nyer.

Budapest, 1916. évi április hó 13. napján.

Gróf Tisza István s. k.
m. kir. miniszterelnök.

Jegyzék a 924/1916. M. E. számú rendelethez.

A tölgy- és fenyőkéregért (cseréért), a gubacsért, a tölgyfa-kivonatért, a gesztenyefakivonatért és a fenyőcserkivonatért követelhető legmagasabb árak.

A) *Fenyőkéreg* :

egészséges, száraz, legfeljebb 35% pikkelyes kérget tartalmazó áru 100 kilogrammonként:

a) kötegben	30 K
b) törve vagy aprítva	36 "
c) őrölve	38 "

B) *Tölgykéreg* :

egészséges, száraz, legalább 50% elsőrendű és legfeljebb 50% másodrendű kérget tartalmazó áru 100 kilogrammonként:

a) kötegben	30 K
b) vágva	32 "
c) őrölve	34 "

C) *Gubacs* :

- I. rendű: nedvességtől nem szenvedett, idegen keveréktől mentes, jól kezelt áru.
 II. rendű: nedvességtől vagy más okból legfeljebb harmadrészben sérült áru.
 III. rendű: erősebben sérült áru.

Származási hely	Ára 100 kilogrammonként koronákban		
	I. rendű	II. rendű	III. rendű
A magyar szent korona országainak területéről származó áru (kivéve Varasd, Zagreb, Modrus-Fiume, Likakrbava és Körös megyéket)	55	41	27
Más származású	45	32	23

D) *Cserzőkivonatok* :

Ára a cserzőanyagtartalom
minden százalékáért
100 kilogrammonként
koronákban

1. Tölgyfakivonat	4.80
2. Gesztenyefakivonat	4.80
3. Fenyőcserkivonat	5.25

A hordók használati díja és értékcsökkenése címén hordónként legfeljebb 5 K számítható fel. A vevő által vissza nem adott hordóért az eladó legfeljebb 30 K térítést követelhet.

Közös határozmányok.

Az A), B), C) és D) alatt meghatározott legmagasabb árakba a rakodóállomáshoz való szállítás és a vasuti kocsikba (hajókba) való berakás költsége is be van számítva.

A vételár hitelezése esetében a megállapított legmagasabb áron felül követelhető kamat kamatlába legfeljebb 2°/_o-kal haladhatja meg az Osztrák-Magyar Banknak az ügylet megkötésekor érvényben volt visszleszámitolási kamatlábát.

IV.

A m. kir. minisztériumnak 1916. évi 981/M. E. számú rendelete az állami alkalmazottak által hivatalos kiküldéseik alkalmával a szabályszerű utiilletményeken felül napidíjpótléknak és fuvarpénzpótléknak felszámíthatása tárgyában.

Az állami alkalmazottak által hivatalos kiküldéseik alkalmával a szabályszerű utiilletményeken felül napidíjpótléknak és fuvarpénzpótléknak felszámíthatása tárgyában, a m. kir. minisztertanácsnak 1916. évi márczius hó 14-én hozott határozata alapján a következőket rendeli:

1. Azok az állami alkalmazottak, akik — a hivatalos kiküldetések alkalmával járó illetményekről szóló, s rájuk nézve érvényes szabályzat szerint — hivatalos kiküldéseik alkalmával napidíjakat, illetőleg fuvarpénzt számíthatnak fel, mindazoknál a hivatalos utazásoknál, amelyek a jelen rendelet keltének napját követőleg

érnek véget, a jelen rendelet hatályon kívül helyezéséig, a szabályszerű napidíjon, illetőleg fuvarpénzen felül az alábbiak szerint napidíjpótlékot, illetőleg fuvarpénzpótlékot is felszámíthatnak.

2. Napidíjpótlékot minden olyan nap után lehet felszámítani, amely után egész (teljes vagy mérsékelt) napidíj jár és pedig:

a) négy (4) korona napidíjpótlékot számíthat fel az a tisztviselő (a gyakornokot is ideértve), akinek 6 K teljes, vagy 7, 8, 10, 13 vagy 16 K teljes vagy mérsékelt, vagy 21 K teljes napidíjra, valamint az a díjnok, akinek 4 K napidíjra (napidíjpótlékra) van igénye;

b) három (3) korona napidíjpótlékot számíthat fel az az altiszt vagy szolgál, akinek 3 vagy 4 K teljes, vagy mérsékelt napidíjra van igénye.

Az a tisztviselő, akinek 21 K-nál nagyobb teljes, vagy 16 K-nál nagyobb mérsékelt napidíjra van igénye, napidíjpótlékot nem számíthat fel.

3. A 2. pont alatt említett négy, illetőleg három korona napidíjpótlék olyan esetekben is csak egyszeres összegben számítható fel, amelyekben másfélszeres, illetőleg kétszeres napidíj felszámításának van helye.

Olyan esetekben pedig, amelyekben a 2. pont alatt említettek-nél kisebb összegű napidíjak, vagy csak félnapidíjak számíthatók fel, napidíjpótlékot egyáltalán nem lehet felszámítani.

4. A hosszabb ideig tartó hivatalos kiküldetéseknél a napidíjak helyett járó kiküldetési pótlék összegének megállapításánál a napidíjpótlékot nem lehet számításba venni.

5. Kilométerenként harmincz (30) fillér fuvarpénzpótlékot számíthat fel az a tisztviselő (a gyakornokot is ideértve), akinek a reá nézve érvényes utiilletmény-szabályzat szerint a tengelyen tett utak után kilométerenként 40, 50, 60, 70 vagy 90 fillér (teljes vagy mérsékelt) fuvarpénzre van igénye, de csak olyan utak után, amelyeknél a tisztviselő a fuvar tényleg igénybe is vette.

A díjnokok, altisztek és szolgálak kilométerenként husz (20) fillér fuvarpénzpótlékot számíthatnak fel, ha fuvarpénz felszámítására egyébként is jogosultak, de csak olyan utak után, amelyeknél a fuvar tényleg igénybe is vették.

A kilométerenként 90 fillérrel nagyobb fuvarpénzre igényvel bíró tisztviselők fuvarpénzpótlékot egyáltalán nem számíthatnak fel

6. Sem napidijpótlékot, sem fuvarpénzpótlék felszámításának nincsen helye az áthelyezés folytán szükségessé vált átköltözködések-nél, valamint olyan esetekben sem, amikor az alkalmazott a hivatali székhelynek ellenséges megszállása vagy annak veszélye folytán, akár saját személyét illetőleg, akár családjá után napidijakat vagy utazási költségeket számíthat fel.

7. Az az alkalmazott, aki a fentiek szerint napidijpótlékot számíthat fel, lakás, fűtés, világítás, kiszolgálás és egyéb ellátási vagy kényelmi kiadását nem számíthat fel, s ilyen kiadásoknak felszámítására a jelen rendelet hatályon kívül helyezéséig külön engedély sem adható.

8. Az utazási átalányt élvező alkalmazottak, akik az utazási átalány mellett sem napidijakat, sem fuvarpénzt nem számíthatnak fel, fuvarpénzpótlékot egyáltalán nem, napidijpótlékot pedig csak abban az esetben számíthatnak fel, ha tényleg több napot töltenek hivatalos kiküldetésben, mint amennyire az utazási átalány ellenében kötelezve vannak és csakis a kötelezőleg megállapított napok számát meghaladó napok után.

9. Az utazási illetményeknél az állami alkalmazottak egyes csoportjai részére, akár az egész országra, akár csak egyes vármegyékre nézve eddig akár a háboru tartama alatt, akár ezt megelőzőleg bármily czímen esetleg engedélyezett pótlékok és feljavítások mindazoknál a hivatalos utazásoknál, amelyen a jelen rendelet keltének napját követőleg érnek véget, hatályukat veszítik.

Budapest, 1916. évi márczius hó 23-án.

Gróf Tisza István s. k.
m. kir. miniszterelnök.

V.

KORRENDELET.

Valamennyi kincstári erdőigazgatóságnak, főerdőhivatalnak és erdőhivatalnak
(a biztosítékul elfogadandó állami értékpapírok árfolyamértékének az értéktőzsde forgalmának szünetelése alatt leendő megállapítása tárgyában).

43439/I/B/1. F. M. szám. — A magyar állami értékpapíroknak biztosítékul való elfogadása tárgyában a hivatalos lap ez évi január hó 18-án megjelent 13-ik számában közzétett 270/1916. M. E. számú kormányrendelet a következőképen intézkedik:

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényekben kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

Ahol jogszabály az értékpapírnak biztosítékul elfogadására nézve a tőzsdei árfolyam tekintetbevételét rendeli, a budapesti értéktőzsde hivatalos forgalmának szünetelése alatt az 1914. évi július hó 25. napja előtt kibocsátott magyar állami értékpapiroknál azt az árfolyamot kell alapul venni, amelyen az illető értékpapírt a budapesti tőzsdén 1914. évi július hó 25. napján, e napi jegyzés hiányában pedig ezt a napot megelőzőleg utoljára jegyezték, az 1914. évi július hó 25. napja óta kibocsátott magyar állami értékpapiroknál pedig az árfolyam helyett a kibocsátási árt kell érteni. A különböző kibocsátású 6°/o-os magyar királyi állami járadékkölsönkötvények a névérték 97°/o-ával értékelendők. A 6°/o-os magyar járadékkölsön szabad és zárolt kötvényei között biztosítékul való elfogadása szempontjából nincs különbség.

2. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe. Hatálya, amennyiben a magyar szent korona országainak egész területén hatályos törvényben szabályozott jogviszonyokra vonatkozik, Horvát-Szlavon-országokra is kiterjed.

E rendelkezés folytán 1915. évi 23355. számú rendelet hatályát veszíti.

Budapest, 1916. évi február hó 14.-én.

A miniszter rendeletéből:

Kaán

m. kir. főerdőtanácsos.

VI.

KÖRRENDELET.

Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevőségi igazgatónak, a számvevőség mindhárom csoportjának, a segédhivatali főigazgatónak és valamennyi utalványozási joggal felruházott hatóságnak és hivatalnak

(katonai szolgálat közben hadifogságba jutott tisztviselők polgári illetményeinek folyósítása tárgyában).

A múlt évi július 2-án 45411/el.n. sz. alatt kelt körrendelettel közölt 1915. évi 2096. M. E. sz. kormányrendelet 6. pontja szerint a tényleges katonai szolgálatra bevonult és a katonaságnál

a havidijasok sorába tartozó olyan tisztviselő részére, aki a tényleges katonai szolgálat tartama alatt hadifogságba jutott, a fizetés természetével bíró polgári illetményeket a katonai havidíj beszüntetését követő hó elsejétől kezdve mindaddig, amíg a katonai havidíj újból nem folyósítatik, teljes összegében utalványozni kell.

Ami a hadifogságba jutás idejének hivatalos hitelességű megállapítását illeti, a honvédelmi miniszter ur közlése szerint a szóban forgó időpont megállapítására az illető havidijas csapatának póttest gazdasági hivatala hivatott.

Felhívom ennek folytán a Czimet, hogy adott esetben a jelzett kérdésre nézve ezeket a gazdasági hivatalokat keresse meg, ha pedig az illetékes gazdasági hivatal pontos megállapítása nehézségekbe ütközik, a honvédelmi miniszter urhoz forduljon.

Tudomásvétel végett közlöm ez alkalommal, hogy a przemysli-i védőrséggel fogságba jutott havidijasok havidíjai, a honvédelmi miniszter ur értesítése szerint, 1915. évi márczius végével lettek beszüntetve.

Budapest, 1916. évi február hó 1-én.

A miniszter helyett:

Kazy s. k.
államtitkár.

VII.

KÖRRENDELET

valamennyi város polgármesterének.

A tűzifaszükséglet biztosítása tárgyában.

49715/1916/I/A/4. F. M. sz. — Budapest székesfőváros 1916. évi május hó 1-től 1917. évi márczius hó 31-ig terjedő időre szóló tűzifaszükségletének biztosítása ügyében a székesfőváros tanácsához egyidejűleg a következő leiratot intéztem:

Erdészeti főosztályom jelentésére és a székesfőváros tanácsának 1916. évi 32248. XV. szám alatt hozzám tett felterjesztésére tudomásul veszem, hogy a székesfőváros közönségének az 1916. évi május hó 1-től az 1917. évi márczius hó 31-ig terjedő időre szóló tűzifaszükségletéből ezideig 19.600 vagon tűzifa az ország egyes tűzifatermelőivel megkötött egységekkel biztosított.

Tudomásul veszem továbbá, hogy a szállításra vállalt tűzifa ára 10 tonnás vagononként (a Budapestig fizetendő vasuti fuvar betudásával) hasábfánál 450 K-ban, dorongfánál pedig 430 K-ban

állapított meg, azzal a kötelező kijelentéssel, hogy amennyiben a kormány a tűzifa árát maximálja, az előbb említett árak helyébe a megállapított maximális árak lépnek.

Értesitem továbbá a székesfőváros tanácsát, hogy a szóban levő egység egyik alapja az lévén, hogy a tűzifatermelés elé, valamint a tűzifakészletek fuvarozása elé gördülő akadályok lehetőleg elháríttassanak, már most kijelentem, hogy az e tekintetben hozzám forduló azokat a tűzifatermelőket, akik vállalt szállítási kötelezettségeiket a tanács útján beigazolják, hajlandó leszek a legmesszebbmenő támogatásban részesíteni; nevezetesen:

1. megteszem a szükséges lépéseket arra, hogy a kérelmező tűzifatermelő 43—50 éves, a népfölkeléshez már besorozott, vagy az újabb szemléken besorozandó üzemvezetői, felügyelői, gépészeti személyzete, famunkásai és fafuvarosai a tényleges népfölkelői szolgálat alól, a megkívántató számban és a tűzifatermelési időszak tartamára — amennyiben állandóan a kérelmező tűzifatermelő üzeménél dolgoznak — felmentessenek;

2. támogatom a folyamodó tűzifatermelőnek arra irányuló kérelmét, hogy a népfölkeléshez tartozó már bevonult üzemvezetői, felügyelői, gépészeti személyzete, famunkásai és fafuvarosai a tűzifatermelési időszak tartamára — amennyiben katonai beosztásuk megengedi — szabadságoltassanak, abból a célból, hogy szabadságoltatásuk ideje alatt állandóan a kérelmező tűzifatermelő üzeménél dolgozhassanak;

3. felhatalmazom az illetékes közigazgatási hatóságot a környékbeli közérőnek, fogatos járműveknek és szállításra alkalmas állatoknak a székesfővárosba irányított tűzifakészleteknek a vasuti állomáshoz való fuvarozásához megfelelő mértékben leendő kirendelésére, azzal a feltétellel, hogy az említett közmunkák teljesítéséért a háborút megelőzőtt békeidőben fizetett munka- és fuvarbéreknek kétszerese fizetessék a közérőt stb. igénybevett tűzifatermelő által, azzal a megjegyzéssel, hogy annak megállapítása, vajjon a közérő stb. kirendelésére meg van-e a lehetőség, az illetékes közigazgatási hatóság feladata.

Mihez tartásul megjegyzem továbbá, hogy:

a) az előbbeni 1—3. pontok alatt említett kedvezmények *külön-külön* folyamodványokban kérelmezendők;

b) az 1. és 2. pontok alatt említett ügyekben beadandó kérvényekben megjelölendő a folyamodó tüzfatermelőnek az a telepe vagy azok a telepei (község, járás, vármegye), ahonnan a Budapestnek szánt tüzifát szállítja s az a vasutállomás, amelyen a tüzifát Budapestre feladja; amennyiben üzemvezetők és felügyelők felmentése kéretnék, *helyhatóságilag igazolandó*, hogy folyamodó fatermelő a folyamodványban megjelölt telepén (telepein) a felmentendő alkalmazottain (üzemvezetőin, felügyelőin) fölül még hány üzemvezetőt, felügyelőt alkalmaz; a kérvényhez mellékelendők a két példányban kiállított szabályszerű felmentési javaslatok;

c) a 3. pont alá tartozó kérvényben pontosan megjelölendő, hogy a folyamodó tüzfatermelőnek az a telepe, amelyről a Budapestnek szánt tüzifát szállítja, hol fekszik (község, járás, vármegye); — pontosan megjelölendő, hogy erről a telepről melyik vasuti állomáshoz, mennyi tüzifa lesz szállítandó; — megjelölendő, hogy folyamodó tüzfatermelő mely községekből kívánná a közerőt stb. igénybevenni és pedig mely időtartam alatt, hetenként hánszor; ezek a kérvények felterjesztés előtt — erre a rendeletre való hivatkozással — bemutatandók az illetékes közigazgatási hatósághoz (alispánhoz, polgármesterhez) annak magán a kérvényen való megállapítása végett, hogy a közerőnek stb. a kérelmezett környékről és módon való kirendelésére meg van-e a lehetőség, illetőleg, hogy a közerő stb. kirendelés milyen feltételek mellett javasoltatik a közigazgatási hatóság által;

d) a székesfőváros tanácsának minden egyes kérvényen igazolnia kell, hogy folyamodó hány vagon tüzifának szállítására kötelezte magát; az így igazolt kérvények erdészeti főosztályom I. A. 4. ügyosztályához terjesztendőek fel.

Felkérem a székesfőváros tanácsát, hogy az ebben a rendeletben foglaltakat a magukat lekötelezett tüzfatermelőkkel alkalmas módon közölje és *minden hónap 5-ig* jelentse be hozzám, hogy a tüzfatermelők az előző hónap alatt tényleg hány vagon tüzifát szállítottak be s az 1917. III. 31-ig vállalt mennyiségből hány vagonnal maradtak hátralékban.

Értesitem polgármester urat, hogy amennyiben a vezetése alatt álló város következő évi tüzifaszükségletét a székesfővárosnál követett eljáráshoz hasonló eljárással kívánná esetleg biztosítani,

a várossal ez iránt egyezsége lépett fatermelő birtokosoknak, vállalatoknak, czégeknek segítésére — nemcsak az árra nézve, hanem minden tekintetben elfogadható egyezés beigazolása esetén — a székesfővároshoz intézett leiratomból kivethető kedvezményeket helyezem kilátásba.

Együttal megjegyzem, hogy az egyes fatermelőkkel előveendő tárgyalásokba — különös tekintettel az egyezségileg megállapítandó árakra — a kir. erdőfelügyelőségeket, illetőleg m. kir. erdő-hivatalokat bevonandónak tartom.

Budapest, 1916. évi április hó 28-án.

A miniszter helyett:

Bartóky
államtitkár.

VIII.

Valamennyi főispánnak

a Budapest székesfővároshoz intézett, fenn idézett rendelet másolata a fenti utolsó két bekezdést pótló következő változattal küldetett meg:

„Ertesitem Méltóságodat, hogy amennyiben más városok is, továbbá a katonaság, egyes közintézmények (hivatalok, iskolák, kórházak stb.), vasutak, bányavállalatok stb. tűzifa-, talpa-, illetőleg bányafaszükségletüket a székesfővároshoz követt eljárásához hasonló eljárással kívánják biztosítani, a velük ez iránt egyezsége lépett fatermelő birtokosoknak, vállalatoknak, czégeknek segítésére — nemcsak az árra nézve, hanem minden tekintetben elfogadható egyezés beigazolása esetén — a székesfővároshoz intézett és most közölt leiratomban megjelölt kedvezményeket szintén kilátásba helyezem.

Felkérem Méltóságodat — ugyis mint a közigazgatási bizottság gazdasági albizottságának elnökét —, hogy ezt a leiratomat a vármegye hivatalos lapjában közzététetni és a leiratban foglaltaknak a közigazgatási hatóságok útján megfelelő módon való közhírre tétele iránt *sürgősen* intézkedni, valamint az érdekelt köröket arra figyelmeztetni sziveskedjék, hogy az egyezségkötés érdekében megindítandó tárgyalásokba a kir. erdőfelügyelőséget, illetőleg a m. kir. állami erdőhivaltal vonják be.

Fogadja Méltóságod őszinte tiszteletem nyilvánítását.

Budapest, 1916. évi április hó 28-án.

A miniszter helyett:

Bartóky
államtitkár.